

J. M. J.

1ste Mei 1870 - 1ste Mei 1905.

Heilig Bloed.

Beminde Vader en Moeder!

Op een schoonen lentemorgen
Voor vijf en dertig jaar geleden;
Stapte een Bruidspaar frisch en moedig
Naar het St. Martinus kerkje heen.

Het was de 1ste dag der schoone Meimaand
Toen Titus en Gijtsje aan elkaar
Oewig trouw en heffde lofden
Aan de voet van het altaar.

Vijf en dertig jaar zijn sinds verstreken
En niet gebroken is die band,
En de lieve Jesus geve,
Dat hij lang nog houde stand.

Ja vijf en dertig jaren zijn verlopen;
Jaren vol zwares en vol ronneschijn,
Maar ook de kruusjed hadden doinen
En lieten achter bittere pijn.

Maar wee en smart willen wij niet gedenken
Neen, jubelen doen wij dezen dag
En den lieven Jesus danken
Voor de weldaden, die Hij gaf.

Het derde jaar van het huwelijkoleven
Volgde op de eerste twee,
En dit jaar was rijk aan regen,
Want het bracht een dochter mee.

Welk geluk en welk een vreugde!
Liedalde nu op elk gelag!
En tot kesmaal toe, heeft Jesus
Deze weldaad nog herhaald.

Vol geluk en stille vrede
Behoren veerdien jaar tot het verteen
En weer op 1ste Meigaan Da en Moede
In festgewand naar het kerkje heen.

Vreugde stroomt uit hunne oogen
En geen wonder: De dag is groot
Voor het eerst toch mag hun oudste liefding
Ontvangen, ja! Het Hemelsch Brood.

En wij allen namen toe in jaren
Voor allen kwam de grote dag,
Waarop de lieve Jesus, Jezich voor het eerst
Ons, Jezich Zelf tot Spijze gaf.

O! welke vreugdevolle dagen
Voor het seer beminneud Ouderhart
Neen, geen song het kan het verhalen
Geen pen, die het beschrijven mag.

Snel vliedt verder het leven heen
Tot aan huiselijk stil genot
Totdat de oudste openbaarde
Gaarne kon ik mij wijen: God.

Veel ja kon dat offer kosten
Maar als de lieve God wrog
Wilden Vader en Moeder niet tegenwerken
Zoo een verheven levensdoel.

Maar zie; zieke wierp haar op het ziekbed
En duurde vier jaren lang
Zoodat Jezich eens tot Moeder zeide:
"O! voor mijn verlangen ben ik zoo bang."

Maar neen, niet had Jezich den moed verloren
Maria was paer broest en raad
En zoo sprak Jezich eens tot Vader:
"Laat ons gaan naar Kevelaer."

Den 10^{den} van den ingand Augustus
Werd dan sof dit plan besloten,
En, zoo sprak Jezich: "Onze goede Moeder
Zal gewis ons niet verstoeten."

O! wat waren wij in spanning
Hoe werd gebeden met hart en mond,
En nielt te beschrijven is de blijdschap
Toen bij 't weezien blonk: "Woeker ik ben gezond!"

Nog een jaartje was verstreken
En nielt meer was ons Bruchje daar
Jezich had zich gantsch aan God gegeven
En aangesloten bij de Clarissenhaar.

Het eerste offer was gebracht,
Maar nielt kon het 't dastte wezen,
Want ook de tweede had het verlangen
Om als een Bruid voor God te leven.

En dan ook maar een goed jaar later
Had zij bij de Franciscanessen in
Jezich is gelukkig en bevreden
En dient God met opgeruimden zin.

De derde had een ander duel
Een jongeling vrog om hare hand
En na veel gebed en goeden raad
Kwam een gelukkig tulwelijk ook tot stand.

O! schone Houwelijksdag moet zal ik hem vergeten
Veel verandering ja! heeft zij gebracht
Maar Gods Voorzienigheid was duidlijk hier te lezen
Aan Hem alleen zij daarvoor dank gebracht.

Ook de twee konen waren nielt meer thuis
Maar studeerden reeds met lust en moed
"Kriester worden" was hun verlangen
En sette hun hart in liefdegloed.

Na zes ijvervolle studie jaren
Hoot de oudste zich bij de Carmelieten aan
En een jaar later vrog de jongste
Het kleeud van een armen Franciscan.

Zoo werd het huisgezin steeds kleiner
En bleef een woeg bij het Oudienpaar
Wij leefden gelukkig en bevreden
Hadden veel genegen met elkaar.

Maar zoo mooi kon het nielt lang blijven
Ook deze wilde henen gaan
En gaarne naar de arme Terwarfjes
Aan de andere zij van den Oceaen.

Veel ja, nou dat offer kosten
Maar Gij de wocht het geluk maar van uw kind
En daarom bracht Gij het met vreugde
Hoeveel het ook door U werd bemind.

Gro hebben dan allen U verlaten,
Maar U zijt gelukkig en serene
Want het geluk van uwe kinderen
Draagt Gij overal met U mee.

Hoeveel dank zijn wij verschuldigd
Bij het zien van zoveel hefdedadens
Nooit genoeg kunnen wij onzen dank betoonen
Voor zoveel duizenden genaden.

O! danken wij dan den lieven Jesus
Voor alles wat Hij aan ons gaf
Vereenigen wij ons met elkander
In dankgebed op dezen dag.

O! Veel Geluk dan lieve Ouders
Op dezen Huiden herinneringsdag
Van de lieve Jesus gebe
Dat hij de vijftig halen mag.

En welk geluk nog lieve Ouders
Wacht U in den loop van 't jaar
O! het overheft nog afle andere
Uw hoon te zien, als Diester aan het altaar.

Maar neen, de toekomst is nog duister
Verder mag ik dus niet gaan
Veel willen wij bidden, maar steeds hou
Wat God doet is steeds welgedaan.

Uw U liefh. kind Zusser Mr Willoborda

P.S. Allen hartelijk dank voor de brieven en schone wenschen op mijn verjaardag van de
ontvangen. wederkeurig feliciteer ik M en G met hunnen Geboortedag. Ik heb dien dag in mijne
gebeden bijzonder aan U gedacht. Hoeveel maakt U het allen. Nog goed gezond? Heeft U influenza
verhoudenheid en stillekes voorbij laten siekhen? Heeft U noch nog last in den mond? Ik denk het
blyde. Allelye zal wel alle smarten hebben doen vergeten. Ik maak het uitstekend. Ik ben zoo
gelukkig en gezond als er maar een wezen kan. Ik ben niet meer op de slaaptaal, maar styven en stuyk
mangelen en worwen is mijn dagelijksch werk en ik doe het wat graag. Gaat U de H. Diester van J. T. ook bij
wonen? Hoe gaat het met O. de. Felicheit O. H. b. Mei van mij. Groet allen. Bonyour lieve Ven. M. beste M. en J. B. Bidden wij u.